

कलायः

बन्धः । इति हेमचन्द्रः ॥ (स्वार्थे कन् । कलापार्थः । स्त्री, यस्मिन् काले मयूराः कलापिनी भवन्ति स उपचारात् कलापी तत्र देयमन्त्रम् । “कलाप-
न्वत्ययववुसादुन्” ॥ ४ । ३ । ४८ । ऋणविशेषः ।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ पद्यविशेषः । यथा,
साहित्यदर्पणे ६ । २४७ ।

“कन्दोवद्भपदं पद्यं तेनैकेन च मुक्तकम् ।
हाभ्यान्तु युग्मकं सन्दानितकं त्रिभिरिष्यते ।
कलापकं चतुर्भिश्च पञ्चभिः कुलकं सृतम्” ॥
कलापिनी, स्त्री, (कलापस्यः अस्ति अस्यम् ।
कलाप + मत्वर्थे इनिः + ततो डीप् ।) राज्ञिः ।
नागरमुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥
कलापी, [न्] पुं, (कलापाः कलापत्रसमूहाः सन्त्य-
स्मिन् । कलाप + इनिः ।) उच्चरुत्तः । (कलापो-
वर्षः अस्ति अस्य इनिः ।) मयूरः । इति मेदिनी ॥
(यथा रघुः ६ । ६ ।

“पुरोपकण्ठोपवनाश्रयाणां
कलापिनामुद्गतत्वं हेतौ” ॥
कोकिलः । इति धरणी ॥ (त्रि, तुलवान् । कलाप-
याकरणाध्यायी ॥)

कलापूर्वः, पुं, (कलाभिः पूर्वाः ।) चन्द्रः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (त्रि, कलापरिपूर्वाः । यथा महाभा-
रते । ४ । १७ । १३ ।

“मदा भवान् पाषाणस्य गुणैरस्मान् विकल्पते ।
न चार्जुनः कलापूर्वो मम दुर्योधनस्य वा” ॥
कलाभट्ट, पुं, (कलां विभर्ति । कला + भट् + क्तिप् ।
तुनागमश्च ।) चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ (कलां
गीतादिकं विभर्तीति । गीतादिकलाभिश्चे वाष्-
जिह्वत्वम् । यथा मनुः २ । १३४ ॥

“दशाब्दाख्यं गौरसख्यं पञ्चाब्दाख्यं कलाभट्टताम् ।
अब्दपूर्वं श्रोत्रियाणां खल्येनापि खल्येनिषु” ॥
कलामहा, पुं, (कलम + कनि एषोदरात् साधुः ।)
कलमधान्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (कलमशब्देऽस्य
विशेषो ज्ञातव्यः ॥)

कलानिका, स्त्री, (कला अर्थः विक्रायते प्रयुज्यते
अस्याम् । कला + वि + क्त + क + टाप् । एषो-
दरादित्वात् सुमि साधुः ।) अर्थानां प्रयोगः ।
ऋणदानम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ धार देव्योया
इति भाषा ॥

कलायः, पुं, (कलां अयते । “कर्मण्यथ” ॥ ३ । २
१ । इति अण् ।) शमीधान्यविशेषः । मटर वा-
टुणा इति भाषा । तत्पर्यायः । सतीलकः २
हरेण्यः ३ खड्गिकः ४ । इत्यमरः । २ । ६ । १६ ॥

त्रिपुटः ५ अतिवसुलः ६ । इति रत्नमाला ॥
मुण्डचणकः ७ शमनः ८ नीलकः ९ कण्टी १०
सतीलकः ११ हरेण्युकः १२ सतीलः १३ सती-
लकः १४ । (यथा, माघः । १३ । २१ । “विक-
सत्कलायकुसुमासितद्युतेः” ॥) अस्य गुणाः । वात-
वृत्तिपुच्छामदोषकारित्वम् । पित्तदाहकफनाशि-
त्वम् । शीतत्वम् । कषायत्वञ्च । (अस्य पर्यायो-
गुणाश्च यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे धान्यवर्गं ।

“कलायो वर्णुजः प्रोक्तः सतिशब्द हरेणुकः ।

कलाव

कलायो मधुरः खादुःपाके रुक्षश्च वातलः” ॥
अस्य शाकगुणाः । मधुरत्वम् । पित्तश्लेष्महरत्वम् ।
गुरुत्वम् । कषायानुरसत्वम् । रुक्षत्वम् । मज्ज-
भेदित्वम् । बायुकोपनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
(“भेदनं मधुरं रुक्षं कषायमतिवातलम्” ॥
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने । ४६ अध्याये ॥)

कलायनः, पुं, (कलानां न्यवगीतादीनां अयनं प्राप्ति-
र्यत्र ।) नर्त्तकः । इति शब्दरत्नावली ॥

कलाया, स्त्री, (कलाय + स्त्रियां टाप् ।) गण्ड-
दूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गण्डदूर्वाशब्दे-
ऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

कलाशापः, पुं, (कलं मधुरासकं आलपतीति । कल
+ आ + लप् + उपपदे “कर्मण्यथ” ॥ ३ । २ । १ ।
इति अण् ।) भ्रमरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (मधु-
राशापकर्त्तरि चि ॥)

कलावती, स्त्री, (कला गान्यर्वकलाः संगीतरागा-
जापादयः सन्ति अस्यम् । कला + मतुप् मस्य
वः स्त्रियां डीप् ।) तुम्बुरुगन्धर्वस्य वीणा । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा माघस्य १ । १० श्लोकस्य टी-
कायां मस्तिनायद्यतवैजयन्तीवचनम् ।

“विश्रावसोस्तु वृहती तुम्बुरुस्तु कलावती ।
महती नारदस्य स्यात् सरस्वतास्तु कच्छपी” ॥
खनामख्याता द्रुमिलस्य राज्ञः पत्नी । यथा ब्रह्म-
वैवर्ते ब्रह्मखण्डे । २० । १२ ।

“कान्यकुब्जे च देशे च द्रुमिलो नाम राजकः ।
कलावती तस्य पत्नी बन्धा चापि पतिव्रता” ॥
श्रीराधामाता । सा तु वृषभानुपत्नी । इति ब्रह्म-
वैवर्तेपुराणम् ॥ असुरोविशेषः । यथा रतिलक्ष
कलावतीति स्मृतकाव्ये जयदेवः ।

(कलाः चतुःषष्टिकलाः विद्यन्ते यस्याः । गङ्गा ।
यथा, काशीखण्डे २६ । ४७ ।

“कूटस्था कठणा कान्ता कूर्मयाना कलावती” ॥
दीक्षाविशेषः । तस्याः क्रमो मन्त्रं विना लिख्यते ।
शिष्यः पूर्वमुपोषितः कृतनित्यक्रियः स्वस्तिवा-
चनपूर्वकं सङ्कल्पं कुर्यात् । ततो गुरुं वन्दय्यात् ।
अथ गुरुराचम्य द्वारदेशे सामान्याद्यै कुर्यात् ।
तदर्घ्यजलेन द्वारमभ्युच्य द्वारपूजां कुर्यात् । ततो
दक्षिणपादपरः सरं द्वारवामश्रावणं स्पृशन् दक्षि-
णाङ्गं सङ्कोचयन् मण्डपान्तः प्रविश्य वैश्वदेवां
वास्तुपुरुषं ब्रह्मायश्च संपूज्य देयमन्त्रेण दिव्य-
दृष्ट्यावलोकनेन दिव्यान् विष्णानुत्सार्थं अस्त्रमन्त्रेण
जलेनान्तरीक्षगान् विष्णानुत्सार्थं वामपार्श्वघात-
त्रयेण भौमान् विष्णानुत्सार्थं सप्तधास्त्रमन्त्राभि-
मन्त्रितविकिरानादाय भूतनिवारणार्थमन्त्रेण
तान् विकीरेत् । तत आसनशुद्धिं कृत्वा मन्त्रेण
स्वस्तिकादिप्रमेयोपविशेत् । उपविश्य वा विष्णा-
नुत्सारयेत् । ततः पञ्चगव्येन मूलेन मण्डपं शोध-
येत् । ततः खदक्षिणे पूषाद्रथायि वामे सुवा-
सिताम्बुपूर्वकुम्भं हस्तप्रक्षालनार्थं पात्रमेकं एष-
देशे स्थापयेत् । सर्वदिक्षु हृतप्रदीपांश्च स्थाप-
यित्वा पुटाङ्गिभूर्त्वा वामे गुरुपरमगुरुपरा-
परगुरुन् प्रणम्य दक्षिणे गणेशं मध्ये खेष्टदेवताञ्च

कलाव

प्रणम्य अस्त्रमन्त्रेण गन्धपुष्पाभ्यां करौ संशोध्य
ऊर्ध्वार्द्धतालत्रयं दत्त्वा षोडशभिर्दशदिग्बन्धनं
कृत्वा वक्रिवीजेन जलधारया वक्रिपाकारं विचिन्त्य
भूतशुद्धिं कुर्यात् । ततो माडकान्यासः प्राया-
यामः पीठन्यासः ऋष्यादिन्यासः मन्त्रन्यासः ।
ततो मुद्रां प्रदर्श्य ध्यानं मानसपूजां अर्घ्यस्थापनञ्च
कुर्यात् । ततोऽर्घ्यपात्रात् किञ्चित् जलं प्रोक्षणी-
पात्रे निक्षिप्य तेनोदकेनात्मनं पूजोपकरणञ्च
मूलेन त्रिरभ्युक्ष्य पीठमन्त्रेण शरीरे धर्ममादीन्
पूजयेत् । ततो हृत्पद्मस्य पूर्वदिक्शरेषु पीठ-
शक्तीः संपूज्य मध्ये पीठमनुं यजेत । तत्र हृदये
मूखदेवतां नैवेद्यं विना गन्धार्घ्यैः पूजयेत् । तत
उत्तमाङ्गहृदयमूलाधारपादसम्बन्धेषु मूलेन पञ्च-
पुष्पाङ्गलीन् दत्त्वा यथाशक्ति मन्त्रं जप्त्वा जपं
समर्पयेत् । सर्वमेतत् प्रोक्षणीपात्रस्थवारिणा
विदध्यात् । ततः प्रोक्षणीपात्रं विद्वेष्य पूर्ववदा-
पूर्व्यं वहिःपूजामारभेत् । तत्र शारदोक्तसर्वतोभद्र-
मण्डलाद्यन्यतममण्डलं विधाय तत्र घटं संस्थाप्य
मण्डलं संपूज्य प्राज्ञिभिः कर्त्तव्यामापूर्य्यं तदुपरि
तण्डुलानालीय्यं तेषु दर्भानालीय्यं विष्टरं चाक्षत-
संयुक्तं तदुपरि न्यसेत् । ततो मण्डले पीठोक्त-
देवताः पूजयेत् । ततो मण्डले प्रादक्षिण्येन वज्रे-
दंशकणा विन्यस्य पूजयेत् । ततो हेमादिरचित
कुम्भं अस्त्रमन्त्रेण प्रक्षाल्य चन्दनागुरुकर्पूरैर्धूप-
यित्वा त्रिगुणतन्तुना संवेष्ट्य कुम्भं संपूज्य तत्र
विष्टराक्षतं नवरत्नानि च प्रक्षिप्य प्रणवमुच्चरन्
कुम्भपीठयोरैश्वर्यं विभाष्य पीठे स्थापयेत् । कुम्भे
प्रादक्षिण्येन सूर्यस्य द्वादशकणा विन्यस्य संपू-
जयेत् । ततः क्षीरिद्रुमकषायाश्च पञ्चाक्षतमभवेन
वा तीर्थजलैर्वा सुवासितजलैर्वा आत्माभेदेन
माडकां मन्त्रञ्च प्रतिजोमतो जपन् पूरयेत् कुम्भं
देवताधिया । ततश्चन्द्रस्याम्बुतादिषोडशकणा जले
प्रादक्षिण्येन विचिन्त्य मन्त्रेण संपूज्य शङ्खान्तरं
क्षीरिद्रुमकषायादित्रयोष्वापूर्य्यं गन्धाद्यैः विक्षिप्य
तस्मिन् जले सकलाः कला आवाह्य पूजयेत् ।
तत्रादौ वज्रेदंशकणाः पूजयेत् । ततो मूखमन्त्रं
प्रतिजोमेन जपन् मन्त्रस्य देवतां मनसा ध्यायन्
आसां प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा गन्धादिभिः पूजयेत् ।
ततः प्रत्येकेन पूजयेत् । ततः सूर्यस्य तपिन्यादि-
द्वादशकणाः आवाहनादिकं कृत्वा संपूज्य प्रत्येकं
पूजयेत् । ततश्चन्द्रस्याम्बुतादिषोडशकणाः प्राण-
प्रतिष्ठादिकं कृत्वा संपूज्य प्रत्येकेन पूजयेत् । ततः
पञ्चाशत्कलाः पूजयेत् । यथा दृष्ट्यादिकचवर्ग-
दशकणाः प्राणप्रतिष्ठादिकं कृत्वा पूर्ववत् संपूज्य
प्रत्येकेन पूजयेत् । ततो जरादिटनवर्गदशकणाः
प्राणप्रतिष्ठादिकं कृत्वा संपूज्य प्रत्येकेन पूजयेत् ।
ततस्त्रीक्ष्णादिपयवर्गदशकणाः प्राणप्रतिष्ठादिकं
कृत्वा संपूज्य प्रत्येकेन पूजयेत् । ततः पीतादिष-
वर्गपञ्चकलाः (सं-सं-सं-सं-सं) प्राणप्रतिष्ठादिकं
कृत्वा संपूज्य प्रत्येकेन पूजयेत् । ततो निरृणादि-
षवर्गषोडशकणाः प्राणप्रतिष्ठादिकं कृत्वा पूजयेत् ।
प्रत्येकेन प्रत्येकमावाह्य पाद्यादिभिः पूजयेत् ।